

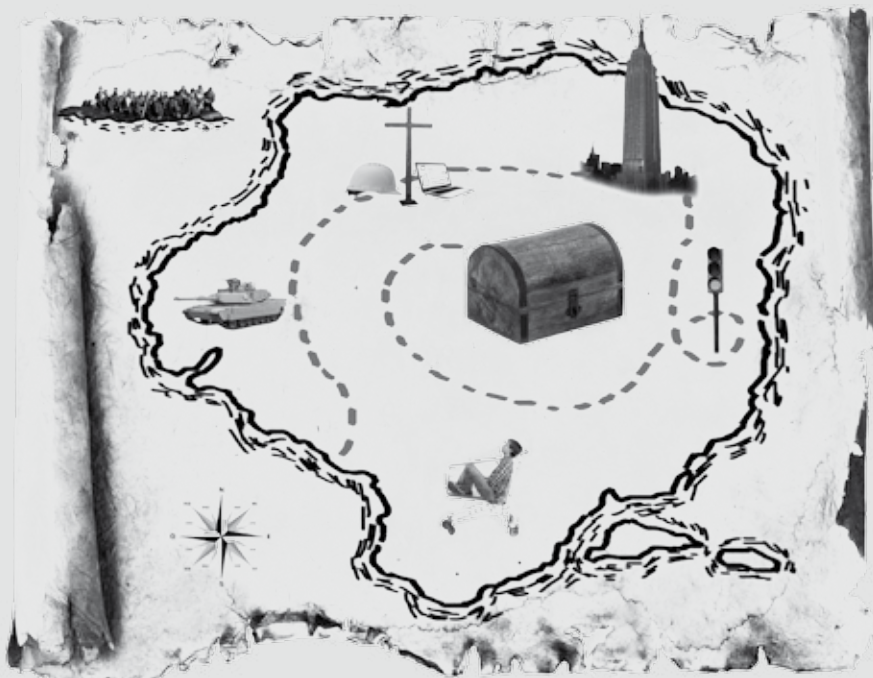
aco ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

PLA DE CURS

2017 | 2018

PERQUÈ ON TENS EL TRESOR, HI TINDRÀS EL COR

Mt 6,21

LA CORRESPONSABILITAT A L'ACO

Índex

Calendari	3
Com treballar les línies d'actuació sorgides de l'XI consell.....	5
Introducció.....	9
Revisió de vida: Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor	11
Estudi d'evangeli: Jn 6,1-15	17

imatge de portada: Ignasi Flores

Calendari del curs:

	12 D'OCTUBRE Jornada General 2017	19 DE NOVEMBRE Jornada Iniciació 2017
17 DE FEBRER Recés 2018	23 I 24 DE FEBRER Jornades de Consiliaris 2018	17 DE MARÇ Jornada Comunicació Jornada d'estudi de la POC 2018
	DEL 29 DE MARÇ A L'1 D'ABRIL Semana Santa 2018	
21 I 22 D'ABRIL Jornades Responsables 2018		DEL 20 al 24 D'AGOST Exercicis d'estiu 2018

COM TREBALLAR LES LÍNIES D'ACTUACIÓ SORGIDES DE L'XI CONSELL

Benvolgudes i benvolguts militants,

Com la majoria de vosaltres ja sabeu, a l'XI Consell, no es va aprovar cap Prioritat per treballar els propers cursos, es van aprovar 3 línies d'actuació: La corresponsabilitat, la iniciació i la formació continuada dels militants i dels consiliaris laics i no laics.

El Comitè General a l'hora de pensar com desenvolupar aquestes línies d'actuació, ha cregut que totes tres eren transversals i per tant, que caldria treballar-les simultàniament durant els següents cursos.

Per tant, cada curs treballarem la Corresponsabilitat amb una RdV programada i/o amb un EdE, incidint en algun dels seus aspectes, treballant també les altres dues línies, Iniciació i Formació. Les propostes de treball concretes les faran cada una de les Zones i les diferents Comissions del moviment en funció de les necessitats que creguin més importants.

PEL CURS 2017-2018

Des de el Comitè General es proposarà als militants en el Pla de Curs:

La corresponsabilitat, començant per prendre consciència de nosaltres mateixos com a militants:

- Com estic al grup?, a la Zona?, al Moviment?
- Com i a on dedico el meu temps?
- Llegir i fer aportacions de documents fonamentals de l'ACO (un cada curs)

Des de la Zona o Diòcesis:

- Treballar un objectiu per línia d'actuació, segons les necessitats de la Zona.
- Treballar la carta econòmica
- Acompanyar els grups de militants grans, els grups d'iniciació, o els grups o militants que ho necessitin.

Des de la Comissió de Formació

- Caldrà començar a dissenyar una formació permanent per a tots i totes els militants, amb els materials que ja disposem o, dissenyant-ne de nous si calgués. Aquesta formació hauria de tenir en compte elements d'espiritualitat, Antic i Nou Testament, Societat...
- Treballar la ponència sobre l'Eclesialitat que es va fer al Consell

Des de la Comissió d'Iniciació

- Es posarà un objectiu per curs

Des de la Comissió de Consiliaris:

- Hauran de dissenyar o posar al dia el material necessari per formar consiliaris laics i no laics, treballant conjuntament amb la comissió de formació, si fos necessari.

PEL CURS 2018-2019**Des de el Comitè General es proposarà als militants en el Pla de Curs:**

- Com fonamentem a la RdV i a l'ACO les nostres opcions?
- Prendre consciència i donar elements sobre el Moviment (Llibret com ser militant avui)
- Aprofundir en els documents fonamentals de l'ACO.

Des de les Zones Diòcesis:

- Un Objectiu per línia d'actuació, segons les necessitats.
- Treballar les Normes de Funcionament i fer propostes
- Acompanyar els grups de militants grans, els grups d'iniciació, o els grups o militants que ho necessitin.

Des de la Comissió de Formació:

- Posada en marxa del Pla de formació continuada

Des de la Comissió d'iniciació:

- Objectiu d'iniciació

Des de la Comissió de Consiliaris:

- Posada en marxa del Pla de formació consiliaris laics i no laics.

PEL CURS 2019-2020**Des de el Comitè General es proposarà als militants en el Pla de Curs:**

- Crides a viure l'ACO en profunditat.
- Propostes d'Acció: Noves militàncies o deixar-ne alguna
- Es demanaran propostes de canvis o modificacions dels documents treballats els dos cursos anteriors: Carta Econòmica, Normes de Funcionament, Document d'Identitat, tot posant la mirada en el següent Consell.

Des de les Zones Diòcesis:

- Un Objectiu per línia d'actuació, segons les necessitats.
- Fer propostes sobre els documents treballats en cursos anteriors
- Acompanyar els grups de militants grans, els grups d'iniciació, o els grups o militants que ho necessitin.

Des de les Comissions:

- Continuar amb el treball encetat en el curs anterior, i fer propostes, si s'escau, pel següent Consell.

Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor (Mt 6,21)

La corresponsabilitat en l'ACO

La **Corresponsabilitat** va ser la línia que va tenir més acceptació en el nostre Consell tingut a Begues del 19 al 21 del passat mes de maig. En la valoració posterior que vam fer en el Comitè Català del passat 17 de juny, els responsables de zona i de comissions van considerar que potser seria molt enriquidor per al conjunt de l'ACO que les tres línies acordades les poguéssim treballar transversalment en cada un dels tres propers cursos, tot posant més de relleu i destacant la Corresponsabilitat en el curs 2017-2018, la **Corresponsabilitat** en el curs 2017-2018, la **Iniciació** en el curs 2018-2019 i la **Formació** durant el curs 2019-2020.

En el debat del Comitè del 17 de juny va anar sortint la idea de que la corresponsabilitat no podia fer referència només a la possible col·laboració puntual amb el Comitè Permanent per fer una substitució o representar el moviment en un acte o un altre. Es va veure clar que la responsabilitat afectava tota la nostra vida personal, social, cristiana, militant.

Partint d'aquesta consciència vam concloure que és l'ús del nostre temps el que determina les nostres opcions més profundes, és a dir, allò del que en realitat ens fem responsables, o corresponsables. I vam trobar en el Sermó de la Muntanya les paraules de Jesús que resumien bé allò que volíem dir: **Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor** (Mt 6,21). El significat és ben clar: dediquem temps i ens fem responsables d'allò que considerem com més important per a nosaltres, sigui el que sigui, en funció de les prioritats de cadascú. >

PERQUÈ ON TENS EL TRESOR, HI TINDRÀS EL COR (Mt 6,21)

Prioritats personals i legítimes que som convidats a anar configurant amb les opcions pel Regne, com també trobem una mica més endavant en el mateix capítol de Mateu: **Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell té per just, i tot això us ho donarà de més a més** (Mt 6,33). Sant Pau repetirà la mateixa idea amb altres paraules: **Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra** (Col 3,2). Potser amb aquesta prioritat de la Corresponsabilitat sentirem la crida a transformar els nostres tresors en els tresors que Jesucrist ens proposa: buscar primer el Regne de Déu, posar el cor en allò que és de dalt.

Som corresponsables per amor, no per cap normativa. De res no ens serviren les prioritats, les revisions de vida, els objectius personals o col·lectius, la formació i les celebracions, si no estimem la missió que hem rebut d'evangelitzar el món obrer. Més d'un cop ho hem dit: tothom té dret a Jesucrist, però en especial aquells pels quals Ell dóna gràcies al Pare, els senzills: **has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho** (Lc 10,21). És perquè hem rebut el regal de ser a l'ACO que sentim nostre el moviment i l'estimem, i com l'estimem el volem fer nostre en totes les seves dimensions. Recordem el «**però no estimés**» de la primera carta als Corintis, capítol 13, repetit com la tornada d'una cançó. Vull fer meva l'ACO en totes les seves dimensions, perquè estimo i me l'estimo.

VEURE

1. Podem començar prenent consciència, si pot ser de manera ben precisa, del temps que dediquem a cada una de les nostres activitats, interessos, obligacions, hobbies, feina, compromisos, etc. Mirem de no fer-nos trampes jugant al solitari. Serà un bon mirall que em digui qui sóc, i quin és el meu tresor, els nostres tresors.
2. Compartim, senzillament, cordialment, humilment, quins són els nostres tresors amb els companys i companyes de l'equip.
3. Veiem les conseqüències d'aquest ús del nostre temps: què queda més coix? Què desatenem? Què prioritzem? Què premiem?
4. Veiem les causes de les nostres prioritats: poso el cor en el que més necessito jo, en el que més necessiten els altres, o en la meua família, o en els compromisos. També hi ha causes ineludibles: cal que faci allò a què estic obligat a fer.
5. Què trobo de positiu i de negatiu en les meves prioritats: què queda premiat, què queda desatès? Quin temps dedico al grup, al moviment? Com contribueixo econòmicament al manteniment del moviment? Fa molt que no fem la Revisió de Vida programada d'economia?

6. Dono facilitats per tal que puguem trobar fàcilment el dia i l'hora de la reunió? Ens ajuda compartir també la taula, o ens és un destorb, que no ens ajuda a aterrar i concretar?
7. Iniciació:
 - a) encara que no hi dediqui un temps explícit, potser espontàniament comunico el que sóc, el que sento, el que em fa vibrar, el que dóna sentit a la meva vida. En concret, a qui he comunicat el goig de ser cristià, les meves conviccions, la font on beu la meva vida? Potser em podria llegir la ponència d'Iniciació del Consell.
 - b) acullo normalment les crides que es fan des de la zona per acompanyar els nous equips i els militants en iniciació. M'hi ofereixo espontàniament?
8. Formació:
 - a) Sento la formació com una part essencial de la meva vida de cristià, de cristiana? Quan m'han demanat alguna aportació, o un testimoni... ¿he dit que sí, com una forma d'enriquir els altres, d'enriquir l'ACO i l'Església, i d'enriquir-me jo mateix, pel que em suposa de reflexionar sobre la meva vida, la meva acció i la meva experiència cristiana i militant?
 - b) Participo en la formació que ofereixen la zona i el moviment general? Em formo personalment? Si sóc consiliari, ordenat o laic, em formo per servir millor els militants, en la seva militància o opcions cristianes? I acadèmicament, especialment si sóc laic.

JUTJAR

1. Quins signes del Regne de Déu són més evidents en l'ús del meu temps? Quines de les meves accions puc qualificar com «accions que Déu fa a través de la meva persona»?

2. Quins signes de mort són conseqüència d'allò que deixo de fer, i quins signes de resurrecció es manifesten en tot allò que ja estic fent.
3. Per il·luminar les possibles crides a fer-nos i sentir-nos corresponsable de l'ACO, a aprofundir en les nostres opcions, podem llegir els documents que marquen la idiosincràsia de l'ACO, com el Document d'Identitat i la Carta Econòmica.
4. Possibles textos a considerar per omplir-nos de l'Esperit de Jesús, configurar-nos amb les seves opcions i, en conseqüència, enriquir l'ACO i portar l'evangeli al sí del món obrer, allà on cadascú viu la seva vida:

Mateu 13,44-46: paràboles del tresor amagat i de les perles fines amagades al camp.

1. Descobrir què és «allò» que de veritat ens mou.
2. Si aquest «allò» no és Jesucrist i el seu Regne, descobrir quines crides sentim a que Ell sigui el nostre tresor, aquell que té el més gran valor té per a nosaltres, de manera que ens porta a una opció absoluta per Ell.
3. Què em caldria vendre, deixar (actituds, contravalors), per tal de centrar-me en la compra del tresor que és Jesucrist, el tresor potser encara per descobrir.

Lluc 18,18-25: l'home que va a trobar Jesús amb el bon desig de posseir la vida eterna.

1. Aquest home, ja era molt bo, ja feia tot el que calia fer, tenia compromisos, de ben segur estimava amb sinceritat els altres, dedicava part del seu temps als altres. Era corresponsable.
2. Jesús li demana d'anar més enllà dels seus compromisos «naturals» (els manaments): un estil de vida concret («evangèlic», «cristià»), i iniciar el seu seguiment: anar amb ell, aprendre d'ell, fer-se deixeble.
3. Prendre consciència de les meves resistències a les crides que m'arriben de l'Evangelí, dels més pobres, del món laboral, de l'Església, de la família. «Entrat al Regne de Déu» és tota una tasca. >

Mateu 21,28-32: Paràbola dels dos fills. L'un diu sí, i no fa. L'altre diu no, i sí fa.

1. També les nostres paraules poden ser falses i podem passar del sí convençut a la inacció absoluta. Prenguem consciència de la part del nostre «discurs» que més ens costa viure i complir.
2. Les prostitutes i els publicans van creure Joan Baptista i es van convertir. Gent com ells no són cristians, o són cristians i són a l'ACO, i viuen l'Evangeli «senzillament». Obrim-nos a la crida a viure l'Evangeli senzillament.
3. El primer fill té paraules, el segon, per la via de l'acció, es fa corresponsable de les tasques que el pare, el Pare, ha encomanat: treballar en la vinya, que és el Poble de Déu, el poble pobre i humil de qui cal tenir curar i retornar-li la dignitat.
5. Iniciació: Iniciació: Seria un goig que em sentís cridat, cridada, a mostrar, amb alegria, però sense exhibicionisme, el meu tresor. I comunicar quina és la meva perla fina, amb l'actitud de qui s'ha deixat seduir per Jesucrist (**Senyor, m'has seduït i m'he deixat seduir, Jr 20,7**), i que sentís com a pròpia la responsabilitat de sent sant Pau: **Tanmateix, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli, perquè és una obligació que m'han imposat: ai de mi si no anunciés l'evangeli!** (1Co 9,16).
6. Formació: aquí caldria fer nostra la pregària de Jesús: **T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos** (Lc 10,21). Si podem acollir «tot això» és perquè algú ens ho ha transmès, especialment en la pròpia família, com en el cas de Timoteu: **Faig memòria de la teva fe sincera, que ja va habitar en la teva àvia Lois i en la teva mare Eunice** (2Tm 1,5). Una fe celebrada, anunciada i encarnada en un camí comú, units amb tota l'Església. Una fe de la qual cal saber-ne donar raó, com ens recorda Sant Pere, per a la qual cosa cal formar-se: **Reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor; estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança** (1Pe 3,15). Especialment les famílies joves es poden preguntar com estan transmetent la pròpia fe als fills.

7. Podem acabar preguntant senzillament, presentant al Pare la nostra bona voluntat de ser corresponsables allà on som: en el moviment, però també allà on té lloc la nostra vida: família, feina o atur, companys i companyes de treball, entitats de tot tipus en les quals participo, amistats. Podem acollir amb el cor ben obert i eixamplat la pregunta que Déu fa Caïn, i que em continua fent a mi, a nosaltres, al nostre moviment, a la nostra Església: **Llavors el Senyor va preguntar a Caïn: On és el teu germà Abel? Ell va respondre: No ho sé. Que potser sóc el guardià del meu germà?** (Gn 4,9). El lloc on incideix la nostra corresponsabilitat és el nostre germà, del qual no ens podem desentendre, com fa Caïn. Jesús ens ho va acabar d'aclarir en l'Última Cena, després del Lavatori dels peus als deixebles: **Llavors els digué: Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres** (Jn 13,12-15). Us he donat exemple... feu-ho també vosaltres.

ACTUAR

1. Ara seria el moment de concretar les crides: ¿on són els meus germans? Puc fer un repàs a tots els llocs on sóc, i anar veient on puc concretar aquest «feu-ho també vosaltres».
2. Ser corresponsable té dos matisos ben interessants: saber treballar amb els altres en equip, en Església, com els deixebles que són enviats de dos en dos: **Després d'això... els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar** (Lc 10,1). L'altre matís seria el de saber-nos precursors i precursoras, «joanbaptistes»: anar davant seu a cada poble i a cada lloc, per on Ell ha de passar: això és, ser corresponsables amb Jesucrist. Es tractaria de veure la nostra acció com a evangelització, això és, posant «actituds d'evangeli» allà

on som, i explicitar l'anunci de Jesús, especialment si algú ens ho demana. Podem tornar a llegir el text que ja hem citat de la Primera Carta de Pere, que ens invita a estar a punt per donar raó de la nostra esperança.

3. Posem-nos nosaltres mateixos els deures, i confrontem-los amb la resta de l'equip, perquè ens ajudin a objectivar les nostres compromisos de corresponsabilitat, i les actituds amb què els durem a terme.
4. Pregària final, que reculli l'acció de gràcies per tot allò que hem descobert en nosaltres mateixos i en els altres, per les crides que hem sentit, pels compromisos que hem pres. Preguem també demanant forces a Déu per dur a terme amb decisió i en pau, sense angoixes, i amb actitud evangèlica, tot el que hem decidit de fer.

Us proposem un Estudi d'Evangelí del text de l'Evangelí de Joan 6,1-15: la multiplicació dels pans i els peixos. L'hem triat perquè presenta l'assumpció de responsabilitats per part de tothom en l'acció que es porta a terme per donar resposta a la manca d'aliment de la multitud. Tothom s'hi implica, tots són protagonistes d'una manera o d'una altra, tothom assumeix la responsabilitat que li pertoca.

Aquí teniu el text, col·locat en versets per tal que es puguin consultar millor:

- 1 Després d'això, Jesús se'n va anar a l'altra banda del llac de Galilea o de Tiberíades.
- 2 El seguia molta gent, perquè veien els senyals que feia amb els malalts.
- 3 Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els seus deixebles.
- 4 Era a prop la Pasqua, la festa dels jueus.
- 5 Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure la gran gentada que acudia cap a ell, digué a Felip: On comprarem pa perquè puguin menjar tots aquests?
- 6 De fet, ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer.
- 7 Felip li va respondre: Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou per a donar un tros de pa a cadascú.
- 8 Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu:
- 9 Aquí hi ha un noiet que té cinc pans d'ordi i dos peixos; però què és això per a tanta gent?
- 10 Jesús digué: Feu seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba i s'hi assegueren; només d'homes, eren uns cinc mil.
- 11 Llavors Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí a la gent asseguda, tants com en volgueren, i igualment repartí el peix.

- 12 Quan tothom va quedar satisfet, va dir als seus deixebles: Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res.
- 13 Ells els van recollir i amb els bocins d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze cistelles: eren les sobres després d'haver menjat.
- 14 Quan la gent veié el senyal que ell havia fet, començaren a dir: Realment, aquest és el profeta que havia de venir al món.
- 15 Jesús s'adonà que venien a emportar-se'l per fer-lo rei, i es retirà altra vegada tot sol a la muntanya.

Us invitem a prendre consciència d'alguns dels fets que hi tenen lloc, i de les actituds dels personatges que hi apareixen. Només us oferim alguns aspectes a tenir en compte, per tal que vosaltres pugueu completar segons l'Esperit us inspire, les múltiples riqueses que el text amaga.

1. La gent segueix Jesús admirada pels prodigis que realitza i, tot cal dir-ho, guiada per un cert interès, ja que veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts (verset 2). La mateixa actitud la veiem al final del text (verset 14), quan la gent veu el «senyal prodigiós» i pren consciència del que això significa: la solució de molts problemes, i segons com, tenir la vida gratis. Veuen en Jesús l'alliberador d'Israel, i per això el volen fer rei.

De vegades, en l'origen d'una acció alliberadora hi ha motivacions no del tot clares, però el resultat és que, en la presència de la multitud, presència interessada, Jesús veu l'oportunitat de fer una acció transformadora. Jesús, però, no és un innocent que no s'adoni dels motius de la gent per anar darrere d'Ell. En el verset 26 d'aquest mateix capítol llegim: *Jesús prengué la paraula i els digué: En veritat, en veritat us ho dic: vosaltres no em busqueu perquè heu vist senyals, sinó perquè heu menjat pa i heu quedat saciats.*

2. Jesús pren consciència de la realitat, «la gran gentada que acudia cap a ell», i la primera preocupació és la de saber com poder alimentar

tota aquella gent. Jesús sempre llegeix els fets en profunditat, no es queda en la superfície: aquesta gent, bé caldrà que mengi.

En tota situació hi ha sempre un trasfons, un segon pla que pot passar desapercebut si no prenem atenció. Es tracta de buscar els motius de les crides que ens arriben de les reaccions de la gent, de les situacions que s'esdevenen entorn nostre. Un exemple, potser exagerat, el trobem a Jn 12,4-6. Darrere l'interès pels pobres que Judes manifesta, hi ha una segona intenció, que recull el verset 6: *Això ho va dir no perquè s'interessés pels pobres, sinó perquè era un lladre i, com que tenia la bossa dels diners, robava el que hi tiraven.*

3. Jesús digué a Felip: On comprarem pa perquè puguin menjar tots aquests? (verset 5). La intenció de Jesús és clara: que Felip també sigui conscient del problema i s'impliqui en la resposta que Jesús ja ha pensat: donar pa a aquella gent.

Jesús ens continua dient que donem pa, que avui, per a nosaltres, militants d'ACO, voldrà dir servir el nostre món obrer a través dels diferents compromisos que ja fem. Compromisos, però, que de vegades no havíem planificat, ni eren fruit d'una Revisió de Vida anterior, sinó que els hem adquirit com a resposta a una necessitat que s'ha presentat d'improvís. El bon samarità no havia previst trobar aquell pobre quan va sortir de casa seva: *Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort... un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí (Lc 10,30-33).*

4. Jesús va preguntar per posar a prova Felip, que respon: «Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou per a donar un tros de pa a cadascú». Jesús ens està cridant sempre a fer-nos càrrec de

les situacions de precarietat (de molts tipus: social, econòmica, personal, religiosa, etc.) que es donen entorn nostre. Felip, però, dóna una resposta massa materialista, pensa en termes de diners, pensa en donar coses. Segurament encara no ha descobert que Jesús fa una pregunta amb doble intenció.

No tot s'arregla amb diners. Especialment perquè, tal volta, no en tenim. És quan se'ns crida a la creativitat, a donar altres coses: companyia, presència, suport, els nostres coneixements. En la mateixa situació és van trobar Pere i Joan quan van anar al temple. Ho trobem a Ac 3,1-10, en concret al verset 6: *De plata i d'or no en tinc, però el que tinc, t'ho dono: en el nom de Jesucrist, el Natzarè, aixeca't i camina!*

5. Andreu és un home solidari. Està a l'aguait dels problemes que passen al seu costat i per això s'hi fica, per aportar una solució, ja que se sent corresponsable de les preocupacions de Jesús. Andreu aporta una solució senzilla i pobre: un nen (els nens no comptaven per a res en aquella societat), un petit, un senzill, té la resposta: cinc pans d'ordi i dos peixos (verset 9). El pa d'ordi, en l'època, no era un pa bo, com el de blat: era pesat, aspre, i menys nutritiu que el de blat. Era el pa dels pobres, dels camperols i de la població que vivia en les zones altes del territori.

Andreu, com de vegades ens passa a nosaltres, desconfia dels mitjans senzills i pobres per dur a terme una acció: però què és això per a tanta gent? (verset 9). Un nen que no compta, amb ben poca cosa per aportar. La gràcia d'Andreu potser ha estat la d'adonar-se de l'existència del nen i del que aquest té. Sovint ens ho preguntem: amb quins mitjans comptem per donar solució als problemes que cada dia se'ns plantegen. Jesús és taxatiu: actueu, impliqueu-vos i feu-ho gratis, i comptant amb la poca cosa que sou i que teniu: Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. *De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc. No us emporteu a la bossa cap*

moneda: ni d'or, ni de plata, ni de coure; no prengueu sarró per al camí, ni dos vestits, ni sandàlies, ni bastó (Mt 10,8-10).

6. Jesús fa seure la gent (verset 10). Eren molts, com la multitud dels treballadors i treballadores. I Jesús fa l'ofrena del pa i dels peixos: pren els pans, diu l'acció de gràcies i els reparteix a la gent asseguda, i ningú no es quedà sense menjar. Fa igualment amb els peixos. Jesús es dóna a si mateix. És clarament un símbol de l'Eucaristia.

Recordem la paraules de la consagració del pa en l'Eucaristia? Diuen: Ell... prengué el pa i, dient l'acció de gràcies, el partí, i el donà als seus deixebles, tot dient: «Preneu i mengeu-ne tots, que això és el meu cos, entregat per vosaltres». Quasi com en el verset 11. Una donació, la de Jesús, que ens pregunta com ens donem nosaltres: a mitges? amb tota la nostra persona? ens partim i repartim donant tot el que som? Sant Pau s'ha fet eucaristia d'aquesta manera: *Només gosaré parlar d'allò que Crist ha realitzat a través meu perquè els pagans fossin obedients a la fe. Ell s'ha valgut de la meva paraula i de la meva acció, acompanyades del poder d'obrar senyals i prodigis i de la força de l'Esperit de Déu (Rm 15,18-19).*

7. A part de Jesús, Felip, Andreu i el nen... la gent. Quanta gent implicada! També hi és la gent que busca Jesús, els qui busquen la seva dignitat: l'aliment, el treball, el sentit de la vida, i fins i tot Jesús per ell mateix. També hi és Jesús, que té un pla: Ell sap què vol fer (verset 6): donar-se com aliment per a tothom. I el nen, no l'oblidem, que des de la seva condició de zero a l'esquerra ofereix generosament, amb tota la innocència allò, tan poc, que té. Com si el problema depengués d'ell.

Jesús es dóna com a aliment, com a vida, com a referent, com a joia, com a consol, com a motor... i cadascú pot afegir el nom

que definiria la seva experiència de Jesucrist. Felip i Andreu ens inviten a mirar-nos en ells, a respondre a Jesús (com Felip), a oferir-nos a Ell (com Andreu) amb les eines pobres que tenim: la nostra persona, els companys i companyes, pobres i senzills com el nen, en qui podem contemplar tanta gent, tants companys i companyes que tan sols ofereixen el que ells mateixos són. Jesús també compta amb ells, Jesús es refia de nosaltres: *Dono gràcies a aquell qui m'ha fet fort, Jesucrist, Senyor nostre, ja que s'ha fiat de mi i ha volgut donar-me aquest ministeri* (1Tm 1,12).

8. Encara hi ha uns altres protagonistes: la resta dels deixebles, als quals Jesús mana que recullin els bocins que han sobrat perquè no es perdi res (verset 12). Són els col·laboradors necessaris perquè el cercle de la corresponsabilitat tingui un tancament adequat. Aquí, els bocins aplegats en dotze cistelles que representen el Poble de Déu. Número simbòlic, com les dotze tribus d'Israel, els dotze apòstols.

Tothom està invitat a implicar-s'hi, ni que sigui recollint el material de la festa, de la trobada. Tots i totes ens impliquem per continuar alimentant el poble que segueix Jesús, és a dir, l'Església, cada un de nosaltres, el nostre moviment, per tal que aquest poble pugui viure amb goig les seves opcions cristianes. Tothom està cridat a fer-se corresponsable del regne, fins i tot els qui arriben a d'última hora, o només arriben de tant en tant, com en la paràbola dels treballadors de la de la vinya (Mt 20,1-16), on en el verset 6 diu: *Encara va sortir cap al final de la tarda, en va trobar d'altres i els digué: Per què us esteu aquí tot el dia sense fer res? Per col·laborar sempre serem ben rebuts.*

En conclusió, volem viure amb goig, amb sentit, ben conscients, la prioritat d'aquest curs: la Corresponsabilitat, començant per les pròpies responsabilitats ja adquirides. Cal començar per casa! Totes

i tots som responsables i corresponsables en l'Església, en el nostre equip d'ACO, en el conjunt del Moviment, en el lloc on cadascú viu, i allà on porta a terme la seva fidelitat a Jesucrist, unint-se a ell per donar-se també com a pa, com a aliment, per a continuar avui aquella Eucaristia de la multiplicació dels pans i els peixos en favor de tots els afamats que esperen poder realitzar-se i viure com a fills i filles de Déu. Sí, la comunió la fem dins la celebració, però també la fem al carrer, en la vida, en els compromisos, en l'acció, al lloc on som.

Per si ens poden ajudar, proposem aquestes preguntes:

1. Quin és l'aliment que necessita la nostra gent, en general, i en concret, les persones que tinc al costat?
2. Quina actitud dels diferents actors que hi apareixen m'atreu més?
3. Quines crides em suscita aquest text de la multiplicació dels pans i els peixos?
4. Quina de les meves actituds actuals respecte a implicar-me, tant allà on sóc, com a l'ACO, voldria canviar?
5. Com puc concretar la crida de Jesús a ser aliment, eucaristia, per a les «multituds» del nostre temps, en els llocs on sóc? Com m'hi dono des de la meva pobresa i senzillesa?

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrera
 [@ACOCat](https://twitter.com/ACOCat)